

Soudy vojenské pak podejtež zprávu ohledně předmětů doličných, požadovacímu právu vojenské správy justiční podléhajících, přednostovi příslušného divisního soudu.

Přesahuje-li cena předmětů doličných, u občanských soudů trestních uložených, celkem 5000 K nebo nemí-li předseda sborového soudu první stolice použití požadovacího práva, podá o tom zprávu předsedovi sborového soudu druhé stolice, jemuž přísluší právo požadovací na tyto předměty pro potřebu správy justiční nebo soudních zaměstnanců obvodu sborového soudu druhé stolice.

Rozhodnutí o výkonu práva požadovacího justiční správou, ať občanskou či vojenskou, staniž se do čtyř týdnů ode dne, kdy zpráva trestního soudu došla předsedy sborového soudu první stolice, pokud se týče přednosta divisního soudu.

§ 3.

Nevykoná-li předseda sborového soudu druhé stolice požadovacího práva, učiní oznámení těm místům, která dle platných předpisů mají být zpravena před výkonem veřejné dražby za účelem provedení práva požadovacího. Lhůta daná těmto místům k vyjádření počítá se od dojití tohoto sdělení. Vyjádření těchto míst o požadování buď dodáno předsednictvu sborového soudu druhé stolice k dalšímu opatření.

§ 4.

Ustanovení § 2, odst. 1., neplatí jen tam, kde předměty patrně se nehodí pro potřebu správy justiční nebo zaměstnanců soudních, nebo kde by nebezpečí zkázy předmětů těch nedovolovalo odkladu veřejné dražby.

§ 5.

Požadované předměty budou převzaty za ceny odhadní, jež však nesmí převyšovat nejvyšší ceny, stanovené pro ten který druh zboží.

Odhadce budiž pokud možno vzat z osob ustanovených za stálé přísazné odhadce soudní v dotyčném obvodu.

§ 6.

S cenou přijímací naloží se jako s výtěžkem veřejné dražby dle předpisů jinak platných.

§ 7.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a výkon jeho ukládá se ministru spravedlnosti a ministru národní obrany.

Tusar v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Meissner v. r.
Dr. Engliš v. r.	Somtág v. r.
Habrman v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Staněk v. r.	Johanis v. r.

Dr. Markovič v. r.

Čís. 505.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. září 1920,

jmž se mění § 5 pojišťovacího regulativu.

Na základě § 28 spolkového zákona ze dne 26. listopadu 1852, č. 253 ř. z., se nařizuje:

Článek I.

§ 5 nařízení ministerstev vnitra, spravedlnosti, obchodu a financí ze dne 5. března 1896, č. 31 ř. z. (pojišťovací regulativ), mění se tak, že bude zníti:

§ 5.

Nově zřizované pojišťovny životní mohou současně provozovat pojišťovací obchody proti škodám a proti následkům tělesných úrazů i povinného ručení tehdy, vedou-li o obchodech životního pojišťování samostatný účet, spravují-li jmění i fondy tohoto pojišťovacího odvětví odděleně a splní-li další podmínky, které jim přísluší ministerstvo vnitra může uložit, aby převzaté závazky pojišťovací byly dostatečně zabezpečeny.

Za stejných podmínek jest přípustno, aby pojišťovny nově zřizované proti škodám, následkům tělesných úrazů nebo povinného ručení provozovaly životní pojišťování, a aby pojišťovny již stávající rozšířily svoji působnost na veškeré druhy pojišťování pro soukromé pojišťovny přípustného.

Článek II.

Nařízení toto stává se ihned účinným a provedením jeho pověřuje se ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Tusar v. r.,

jako ministerský předseda a v zastoupení nepřítomného ministra vnitra.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Meissner v. r.
Dr. Engliš v. r.	Somtág v. r.
Habrman v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Staněk v. r.	Johanis v. r.

Dr. Markovič v. r.